

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1220/2014
18.12.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Т.Б., због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1080/14 од 09.12.2014. године, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 3129/13 од 11.10.2013. године, у седници већа одржаној у смислу члана 490. ЗКП, дана 18.12.2014. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Ктз бр.1080/14 од 09.12.2014. године и УТВРЂУЈЕ да је правноснажном пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3129/13 од 11.10.2013. године, повређен закон из члана 439. тачка 3) у вези члана 66. став 2. Кривичног законика у корист окривљеног Т.Б.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.724/11 од 12.04.2012. године, окривљени Т.Б., оглашен је кривим због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од шест месеци. Истом пресудом окривљени је обавезан да на основу члана 193. и 196. ЗКП, на име трошкова кривичног поступка плати суду на име паушала износ од 1.000,00 динара и на име трошкова кривичног поступка износ од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом извршења.

Апелациони суд у Крагујевцу пресудом Кж1 број 3129/13 од 11.10.2013. године, делимично је усвојио жалбу браниоца окривљеног и преиначио првостепену пресуду, само у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је окривљеном за кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, за које је првостепеном пресудом оглашен кривим изрекао условну осуду тако што му је утврдио казну затвора у трајању од шест месеци и истовремено одредио да се ова казна неће извршити ако окривљени за време од једне године не учини ново кривично дело. Истом пресудом жалба браниоца окривљеног у преосталом делу као и жалба Основног јавног тужиоца у целисти су

одбијене као неосноване, а првостепена пресуда је у непреиначеном делу потврђена.

Против правноснажне пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 бр.3129/13 од 11.10.2013. године, Републички јавни тужилац је поднео захтев за заштиту законитости, због повреде Закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП у вези члана 66. став 2. Кривичног законика, са предлогом да Врховни касациони суд уважи захтев за заштиту законитости и утврди да је другостепени суд учинио повреду Кривичног закона у корист окривљеног Т.Б.

Врховни касациони суд је доставио захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца браниоцу окривљеног, адвокату Д.Ј., сматрајући да присуство Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног не би било од значаја за доношење одлуке, због чега их није позвао на седницу већа у смислу члана 488. став 2. ЗКП.

Врховни касациони суд је одржао седницу већа у смислу члана 490. ЗКП, на којој је размотрио списе предмета, са пресудом против које је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је правноснажна пресуда Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 број 3219/13 од 11.10.2013. године, донета уз учињену повреду Кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, у вези члана 66. став 2. Кривичног законика, јер је другостепени суд одлуком о кривичној санкцији повредио закон, у корист окривљеног Т.Б.

Наиме, одредбом члана 66. став 2. Кривичног законика прописано је да се за кривична дела за која се може изрећи казна затвора у трајању од 10 година или тежа казна не може изрећи условна осуда.

Из списка предмета произлази да је окривљени Т.Б., правноснажном пресудом Основног суда у Крагујевцу К бр.724/11 од 12.04.2012. године, оглашен кривим да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ.

Чланом 194. КЗ, ставом 3, прописано је да ако је услед дела из ст.1. и 2. тог члана наступила тешка телесна повреда или тешко нарушавање здравља или су учињена према малолетном лицу, учинилац ће се казнити затвором од две до десет година.

Имајући у виду да је чланом 66. став 2. КЗ, прописано да се не може изрећи условна осуда за кривично дело за које се може изрећи казна затвора у трајању од десет година или тежа казна, то Апелациони суд у Крагујевцу није могао за извршење кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, окривљеном изрећи условну осуду.

Стога је Апелациони суд у Крагујевцу тиме што је пресудом Кж1 3129/13 од 11.10.2013. године преиначио пресуду Основног суда у Крагујевцу К бр.724/11 од 12.04.2012. године, тако што је окривљеном за предметно кривично дело

изрекао условну осуду, иако се за то кривично дело може изрећи казна затвора у трајању од десет година, поступио супротно одредби члана 66. став 2. КЗ и на тај начин одлуком о кривичној санкцији повредио Закон из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 66. став 2. КЗ у корист окривљеног Т.Б.

С обзиром да је у овом случају захтев за заштиту законитости поднет на штету окривљеног, Врховни касациони суд је усвајањем захтева само утврдио повреду Закона у корист окривљеног не дирајући у правноснажну судску одлуку.

Из изнетих разлога, на основу члана 30. став 1. Закона о уређењу судова и члана 492. став 1. тачка 3) ЗКП и члана 493. ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар – саветник
Весна Веселиновић,с.р.**

**Председник већа - судија
Јанко Лазаревић,с.р.**